

exercint imcontables organismes catalanistes-, s'ha conseguit una gran part de la lliberació de Catalunya del caciquisme. Tinguís en compte que el caciquisme constitueix la força més poderosa del centralisme detentador de nostres reivindicacions nacionalistes.

Mercés a la Política catalanista, no dissonant sinó combinada amb l'Apostolat, s'ha conseguit la formidable obra estatista d'en Prat de la Riba, reconstituidora de totes nostres valors de civilització, incorporadora de Catalunya a les més vives disciplines científiques, artístiques i econòmiques.

Es ara que el món s'entera-en català, per mitjà de les publicacions del Institut d'Estudis Catalans-que nostra Catalunya existeix amb ànima i cos.

Mercés a la Política catalanista, posseeix Catalunya una abundant selecció de professionals en moltes especialitats que poden treballar *pràcticament* en preparar la ascensió i utilització de les generacions futures.

Mercés a la Política catalanista, Catalunya té avui un organisme que permet passar per sobre de la artificiosa divisió administrativa i unir l'esforç de totes les terres catalanes en un orgue de govern: la Mancomunitat.

¿En la època sentimental, a que aludeix el Dr. Claret, podíem suposar que Catalunya es trovés ara en el període de desenrotll de ses energies en que venturosament progressa cada dia?

¿No es més solidament rediviva la estructura actual de l'ànima i el cos de Catalunya que no havia estat desde son redreçament?

Ficxis el Dr. Claret en els homes representatius de totes les branques de l'activitat catalana. ¿No són tots catalanistes? ¿no és l'Ideal català l'esperó que'ls impulsa? ¿no posen per sobre de tot, son amor a Catalunya? ¿no s'agrupen en forta abraçada sempre que's tracta de glorificar a Catalunya o defensar-la de sos enemics?

Desenganyis el Dr. Claret, a un català per a servir un ideal, per a treballar per a qualsevol obra, per a consagrar-se al culte de la Ciutat, per a incorporar-se a la civilització humana, no li fa cap nosa el ser i el dir-se catalanista: contràriament aquesta qualitat li es penyora de acert i d'eficàcia.

RAFEL MUNTANER.

QUESTIONS MUNICIPALS

AIGUES DE SANT ROC

Tractarem avui de les mines protectores del pas del aigua de St. Roc, i de les fonts i repartidors de la ciutat.

Ja tenim dit que les mines són defectuoses baix molts conceptes, quals se poden dividir en dos grups: defectes de construcció i defectes de higiene.

Per lo que's refereix als defectes de construcció, n'hi há prou amb dir, per a convencer's de la seva existència, que la mina que va des de la deu al pont i molta part de la que passa fins a Morató, están fora del nivell que té l manantial, perjudicant en gran manera el cabal d'aigua. Per lo tant, crec que haurien d'estar construïdes a més fondària per a aixís poguer col·locar els tubos en el sol de les mateixes, quedant en aquesta forma a més baix nivell que'l de l'aigua en son origen. Jamai acceptarem les conduccions en descobert, car per a fer correr l'aigua han de sufrir un desnivell considerable que perjudicaria el nivell natural de la deu. Amb una tuberia capassa per a contenir la quantitat d'aigua baixa, seria suficient per a sostenir-la a més alt nivell.

Aixís ho feren els fautors del projecte antic, digue d'imitar-se en aquet cas, ja que per tot allà on hi havia mina, instalaren la tuberia en el sol de la mateixa, servint tant sols aquella per a protegir-la de les inclemències del temps i per a poguer examinar el seu funcionament sempre que fos necessari.

L'estabilitat de l'obra en general, és també deficientíssima. La mina que passa pel camí de Els Desamparats està tan atropellada després de seixanta anys de servei, que, malgrat les reparacions fetes varies vegades, l'aigua continua perdent-se d'una manera lamentable, i en les èpoques de pluges les parets traspuen aigua que cau a barrejar-se amb la de la deu.

En quant als defectes higiènics de que adoleixen les mines, diguem per a que tothom se'n fassi càrrec, que l'aigua passa lliure per elles, sens la protecció de tuberïes que la resguardin de la moltitud d'insectes que'n la mina merodegen, de la pols infecte dels camins, de ossos i altres restes d'animals morts que, o be's troben barrejats amb el llot del fons del rec, o be romanen detinguts a les reixes del colador. No'ns detenim a relatar fets que sortint-ne l'higiene malparada han recentment ocorregut, per respecte i consideració als nombrosos olotins que consumeixen aquesta aigua i perque amb lo dit prou n'hi ha per a que l'Ajuntament emprengui dessegui-